

Mùa hè dâng Phật đóa sen, Đã mọc lên giữa bùn đen cõi ngạ

Bao nhiêu phôi n mầm lòng r, Hết ng th m t a d i m t tr i trình nguyên

Đọa sen dâng Phậ̣t

Mùa hè dâng Phậ̣t đọa sen
Đã mọc lên giữa bùn đen cõi người
Bao nhiêu phiền muộn lắng rồi
Hương thơm tỏa dưới mặt trời trinh nguyên
Nắng mưa là mối lương duyên
Tắm thân tứ đại và miền vô ưu
Cuộc đời cỏ dại hoang vu
Tham lam độc ác rồi mù lưới giăng
Ngón tay Phậ̣t chỉ dưới trăng
Rừng bao nhiêu lá sánh bằng khổ đau
Con chim vừa mổ trái sầu
Hạt thiền chín rụng áo nâu sân chùa
Tiếng chuông nào thoảng bốn mùa
Đã nghe bánh pháp Đại thừa chuyển luân
Khói trời bàng bạc thanh tân
Đọa tâm sen nở vô ngần tinh khôi
Mặt ao lồng lộng mây trôi
Cửa vô thường mở thánh thoir sông dài
Gương sen soi bóng Như Lai
Nhụy vàng bông trắng thơm ngoài lá xanh...

NGUYỄN THÁNH NGÃ